

เทศกาลเตรียมรับเสด็จ

ADVENT



ADVENT เทศกาลเตรียมรับเสด็จ

คู่มือภาวนาประจำวันให้สมาชิกได้ใช้อธิษฐานภายในครอบครัว เพื่อเตรียมตัว เตรียมใจรับเสด็จการบังเกิดขององค์พระเยซูคริสต์ในวันคริสตมาส

ADVENT เทศกาลเตรียมรับเสด็จ

ทุกวันตลอดช่วงเทศกาลเตรียมรับเสด็จหนุนใจพี่น้องใช้คู่มือภาวนากับพระเจ้าส่วนตัว หรือใช้กับครอบครัวตามวันที่ได้กำหนดไว้

วิธีที่ดีที่สุดก็คือ เก็บคู่มือภาวนาเล่มนี้ไว้กับพระคัมภีร์ส่วนตัวของท่าน ท่านเข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยการอ่านพระวจนะของพระเจ้าตามข้อพระคัมภีร์ที่กำหนด และใช้เนื้อหาในการภาวนา และใคร่ครวญส่วนตัว คู่มือได้กำหนดหัวข้ออธิษฐานเพื่อท่านจะได้อธิษฐานเผื่อหัวข้อเหล่านี้ ควรจัดสรรเวลาเฉพาะประมาณ 15-30 นาที จะเป็นเวลาเช้าหรือกลางคืนก็ได้

ADVENT เทศกาลเตรียมรับเสด็จ

เทศกาลเตรียมรับเสด็จ (Advent) มีระยะเวลา 4 สัปดาห์ ตั้งแต่วันอาทิตย์ที่ 30 พฤศจิกายน 2014 ถึง วันพุธที่ 24 ธันวาคม 2014 (Christmas Eve) สัปดาห์เทศกาลคือ สีม่วง ซึ่งมีความหมายถึงกษัตริย์เหนือกษัตริย์ คือองค์พระเยซูคริสต์ จึงใช้สีม่วงเป็นสัญลักษณ์แห่งการสำนึกบาป การเฝ้ารอคอยการเสด็จมาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ในช่วงเทศกาลเตรียมรับเสด็จในการนมัสการพระเจ้าจะมีการจุดเทียน ดังนี้

วันอาทิตย์ที่ 30 พฤศจิกายน	จุดเทียนเล่มที่ 1	เทียนแห่งคำพยากรณ์ สีม่วงเงิน
วันอาทิตย์ที่ 7 ธันวาคม	จุดเทียนเล่มที่ 2	เทียนแห่งทูตสวรรค์ สีเหลือง
วันอาทิตย์ที่ 14 ธันวาคม	จุดเทียนเล่มที่ 3	เทียนแห่งผู้เลี้ยงแกะ สีเขียว
วันอาทิตย์ที่ 21 ธันวาคม	จุดเทียนเล่มที่ 4	เทียนแห่งเบธเลเฮม สีแดง

เทศกาลคริสตมาส

เทศกาลคริสตมาส (Christmas) เริ่มที่ 25 ธันวาคม ถึง วันอาทิตย์ที่ 4 มกราคม มีระยะเวลา 11 วัน และวันสุดท้ายของเทศกาลคริสตมาส คือวันอาทิตย์ที่ 4 มกราคม 2015 เป็นวันพระคริสต์สำแดงองค์ (Epiphany)

วันพฤหัสบดีที่ 25 ธันวาคม จุดเทียนเล่มที่ 5 เทียนแห่งคริสตมาส สีขาว

พระเมสสิยาห์มาบังเกิด

อ่านพระธรรม >> อีสยาห์ 9:1-7

วันที่

1

ข้อคิด

“ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อเรา มีบุตรชายคนหนึ่ง
ประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่บาของท่าน
และท่านจะเรียกนามของท่านว่า ‘ที่ปรึกษามหัตถ์จรรย’
พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดานิรันดร์ องค์สันติราช”
(อิสยาห์ 9:6)

มีใครบ้างที่กำลังอยู่ใน
สถานการณ์ที่สิ้น
หวัง, ท้อแท้ใจ หรือ
ชอกช้ำระกำใจ?

อิสยาห์ได้ชื่อว่าเป็นผู้พยากรณ์ฯ นอกจากจะ
หนุนใจชนชาติอิสราเอล เมื่อครั้งถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลย อิสยาห์คงไม่รู้ว่ถ้าถ้อยคำ
ที่เผยนั้น คือ คำพยากรณ์ที่เล็งถึงพระเยซูคริสต์ที่จะมาบังเกิด อีกหลายร้อยปีข้าง
หน้า เช่น กล่าวถึง ‘อิมมานูเอล’ ในบทที่ 7, กษัตริย์องค์ใหม่ บทที่ 11, ‘ผู้รับใช้ของ
เรา’ บทที่ 42, ‘ผู้ค้นเค้ยกับความเจ็บไข้’ และ ‘ผู้นำชาวดีมา’ บทที่ 52, ‘พระเมสสิ
ยาห์’ นำชาวดีมา บทที่ 61 และพระธรรมตอนนี้ และตอนอื่นๆ อีก

เทศกาลเตรียมรับเสด็จ จะอยู่ในช่วง 4 สัปดาห์ก่อนวันคริสตมาส โดย
สัปดาห์ที่ 1 จะจุดเทียนสีน้ำเงินซึ่งเป็นเทียนแห่งคำพยากรณ์ เพื่อระลึกถึงคำ
พยากรณ์ที่พระเจ้าจะประทานพระเมสสิยาห์ มาบังเกิดในโลกนี้

วันคริสตมาส คือวันอะไร ? วันคริสตมาส คือ วันคล้ายวันประสูติขององค์
พระเยซูคริสต์ ผู้ที่ได้รับการเจิมจากพระเจ้า ซึ่งจุดประสงค์ของการมาบังเกิด ก็เพื่อ
นำชาวดีแห่งความหวังใจมายังคนที่สิ้นหวัง นำชาวดีแห่งกำลังใจมายังคนที่ท้อใจ
และนำชาวดีแห่งความปิติยินดีมายังผู้ที่ชอกช้ำระกำใจ

อธิษฐานเพื่อ

ผู้ที่อยู่ในสถานการณ์ต่างๆ เหล่านี้ ที่ตัดสินใจต้อนรับองค์พระเยซูคริสต์
เข้ามาเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ในวันนี้

วันที่
2

วางใจก็เป็นสุข

อ่านพระธรรม >> เยเรมีย์ 17:5-10

ข้อคิด

เมื่อไว้วางใจแล้ว
เราต้องเชื่อฟังและ
ทำตาม

“อันความทุกข์ของคนธรรมนั้นมามาก แต่ความรักมั่นคงจะ
ล้อมบุคคลที่วางใจในพระเจ้า” (สดุดี 32:10)

ถ้าเราวางใจในพระเจ้า ความรักมั่นคงของพระเจ้า
จะล้อมรอบเราไว้ เยเรมีย์ได้ไขให้เรากระจ่างว่า

1. หากเราไว้วางใจในมนุษย์ เราจะถูกแทงสาป เพราะในที่สุด
เราจะพบกับความล้มเหลว อนิจจัง ความบาป เพราะเรา
พึ่งในเนื้อหนัง สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ วิธีการของ
เรา (ที่ไม่พึ่งพาพระเจ้า) ใจของเราจะค่อยๆ หันออกจากพระเจ้า ชีวิตเราจะแห้งแล้ง
เหมือนพุ่มไม้ในทะเลทราย

2. หากเราไว้วางใจในพระเจ้า เราจะได้รับพระพร ชีวิตเราจะชุ่มชื้นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้
ริมธารน้ำ เจอแดดร้อนๆ เราก็ไม่กลัว เพราะแดดแรงไม่สามารถทำให้เราเหี่ยวเฉาได้
เปรียบเหมือนปัญหา อุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิต ไม่ว่าจะรุนแรงเพียงใด ก็ไม่อาจ
ทำให้ความสุข ความปิติในใจไปจากเราได้ และยิ่งกว่านั้น ชีวิตเราจะไม่หยุดที่จะเกิด
ผล ผลไม้ในทะเลทราย หรือที่แห้งแล้ง มักจะหวานกว่าผลไม้ทั่วๆ ไปด้วย

3. เราต้องรักษาใจของเราให้ดี อย่าให้ไขว้เขว อย่าสงสัยเพราะจิตใจของเราเป็นตัว
ล่องลอย มากกว่าทุกอย่าง เรามักตามจิตใจไม่คอยทัน จิตใจมนุษย์เรามีแนวโน้มไปใน
ทางเสื่อม เราต้องมอบใจของเราไว้กับพระเจ้า ให้นั้นให้พระเจ้าสำรวจใจของเรา เสมอ
ใจเราจึงจะพร้อมใช้ พร้อมไว้วางใจ พร้อมเชื่อฟัง พร้อมเดินในทางของพระเจ้า

อธิษฐานเพื่อ

พี่น้องที่ยังไม่ได้มอบใจ มอบความไว้วางใจ ยังขาดความปิติสุขแท้ในความ
ทุกข์ยากลำบาก

การบังเกิดจากหญิงพรหมจารีย์

อ่านพระธรรม >> ลูกา 1: 26 - 38

วันที่
3

“เพราะว่าไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้าทรงกระทำไม่ได้”

(ลูกา 1:37)

ข้อคิด

เราสำคัญแค่ไหน
ในการที่พระเยซูมา
บังเกิดเพื่อเรา

การบังเกิดของพระเยซูคริสต์ที่เกิดจากนางมารีย์
หญิงพรหมจารีนั้น เป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง
ของความเชื่อคริสเตียน แต่เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลยใน
สายตาของมนุษย์ แต่ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าทรงกระทำไม่ได้
เพราะเหตุผลอันสำคัญที่พระเยซูบังเกิดมาเพื่อชีวิตของ
มนุษย์

พระองค์ได้ให้กฎเกณฑ์ในการดำเนินชีวิตให้แก่พวกเรา แต่พระองค์ก็ได้
ให้มนุษย์เรามีอิสระในการเลือก ที่จะทำตามหรือไม่ทำตามกฎเกณฑ์ก็ได้ แต่เขา
ต้องระมัดระวังในการใช้อิสระในการเลือกของเขา น่าเศร้าใจที่มนุษย์เราใช้อิสระใน
การเลือกในทางที่ผิด ความบาปจึงเกิดขึ้น และความบาปนั้นจะนำมนุษย์ไปสู่ความ
ตายและต้องพบกับกาพิพากษาอันยุติธรรมของพระเจ้า พระองค์จึงได้ทรงให้พระ
เยซูคริสต์มาเกิดในโลกนี้ เพราะเหตุที่การพิพากษาของพระเจ้านั้นยุติธรรม ไม่มี
มนุษย์คนใดสามารถ ตายรับโทษแทนกันได้ เพราะว่าทุกคนล้วนมีร่างกายที่บาป
และกระทำบาปทั้งสิ้น เพราะเหตุนี้พระเยซูคริสต์จึงต้องทรงบังเกิดมารับสภาพกาย
ของมนุษย์จากหญิงพรหมจารีย์เพื่อมีร่างกายที่บริสุทธิ์(ถ้าพระองค์เกิดโดยเชื้อสาย
ของมนุษย์แล้ว ร่างกายของพระองค์จะไม่บริสุทธิ์แต่มีเชื้อสายบาป ซึ่งไม่สามารถ
ที่จะไถ่บาปแก่มนุษยชาติได้เลย) พระเยซูคริสต์เข้ามาในโลกเพื่อใช้ร่างกายนั้นรับ
โทษแทนมนุษย์ แต่ไม่ใช่รับโทษบาปแทนทุกคน พระเยซูคริสต์จะรับโทษบาปแทน
เฉพาะคนเหล่านั้น ที่สำนึกว่าตนเองเป็นคนผิดคนบาปและหันมาพึ่งในพระคุณของ
พระองค์เท่านั้น

อธิษฐานเพื่อ ผู้ที่ได้ต้อนรับพระเยซู เราจะมี certeza ที่มั่นคง และซาบซึ้งในความรัก
ของพระองค์

วันที่
4

ข้อคิด

คริสตมาสนี้ เราควร
เปลี่ยนอะไรบ้างใน
ชีวิตเรา

คริสตมาสต้องเปลี่ยน

อ่านพระธรรม >> 2 โครินธ์ 5:17-18

“เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูก
สร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆ ก็ล่องไป นี่แน่ะกลายเป็น
สิ่งใหม่ทั้งนั้น” (2 โครินธ์ 5:17)

การมีสำนึกชัดเจนว่าแท้จริงพระเจ้าได้
เปลี่ยนแปลงเราหมดแล้วทำให้เราสามารถเริ่มต้นวิถีคิด
แบบใหม่ด้วยมุมมองใหม่อันจะนำไปสู่พฤติกรรมใหม่ โดย
การนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงสถิตในเรา เราจะมี
สำนึกดังกล่าวนี้ และเพื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงนำ

เราได้ เราต้องเปิดโอกาสให้กับพระองค์ เราจะทำอย่างไร? ก็โดยการอธิษฐานต่อ
พระเจ้าอย่างเอาจริงเอาจังและภาวนาใคร่ครวญ พระวจนะ 2 โครินธ์ 5:17 ได้กล่าว
ไว้อย่างชัดเจน เราทุกคนต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง กุญแจของความสว่าง
นั้นคือ 2 โครินธ์ 5:17

ขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงนำพี่น้องคริสเตียนทุกคนในการไขกุญแจ
ความสว่างภายในเรา เพื่อทรงเปลี่ยนเราจากที่เราเคยเป็นความมืดให้กลายเป็น
ความสว่าง เพื่อเราจะมีชีวิตที่มีแต่ชัยชนะเหนือการทดลองใดๆ ในช่วงเวลาที่ยัง
เหลืออยู่สำหรับชีวิตในโลกนี้

“ท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่แล้ว ไม่ใช่จากพันธุมตะ แต่จากพันธุมตะ
คือด้วยพระวจนะของพระเจ้าอันทรงชีวิตและดำรงอยู่” 1 เปโตร 1:23

“เพราะว่าเมื่อก่อนท่านเป็นความมืด แต่บัดนี้ท่านเป็นความสว่างแล้ว
ในองค์พระผู้เป็นเจ้า จงดำเนินชีวิตอย่างลูกของความสว่าง” เอเฟซัส 5:8

อธิษฐานเพื่อ ที่คริสตมาสนี้จะมีความหมายต่อทุกคน

อย่าขยาด

อ่านพระธรรม >> อีสยาห์ 41:8-14

วันที่

5

“อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขยาด เพราะเรา
เป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะหนุนกำลังเจ้า เออ เราจะช่วย
เจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาอันมีชัยของเรา ”

(อิสยาห์ 41:10)

ข้อคิด

มีอะไรบ้างที่เราไม่
หยาบกลัว? ให้เรา
อธิษฐาน

พระเจ้าเรียกเราว่า เป็นผู้รับใช้ (ข้อ 8) เรียกเรา
ว่าเป็นสหาย นับเป็นพระคุณยิ่งใหญ่ที่พระองค์ได้ให้กับเรา

เป็นการที่พระองค์ยื้อหยุดเราไว้จากแดนนรกที่มันตั้งใจจะฉกฉวยเราจากพระเจ้า
และไม่ให้เราได้รับความรอด การเรียกของพระเจ้าคือ พระสุรเสียงที่มีพลัง อำนาจ
ด้วยพระคำรัส หรือสุรสีหนาทอันทรงพลานุภาพ ทำให้ความตายต้องปราศัย และ
ปลดปล่อยเราออกมาจากที่ไกลสุดของโลก

หลักประกันของเราที่เป็นคริสเตียนนั้น เกิดจากคำสัญญาที่ตรัสแก่เรา (ข้อ
9) ว่า “เจ้าเป็นผู้รับใช้ของเรา เราได้เลือกเจ้า และเหวี่ยงเจ้าออกไป” ฉะนั้น ใน
ขณะที่หลักประกันของเรายิ่งใหญ่ และมั่นคงเช่นนี้ เราจึงไม่ต้องกลัว ไม่ต้องขยาด
เพราะว่าพระเจ้าของเรา พระองค์อยู่กับเรา จะทรงหนุนกำลังเรา และชูเราให้รอด
และได้รับสง่าราศี

เราดำรงชีวิตในโลกนี้อย่างมีความมั่นใจในอนาคต กลัวว่าจะไม่ได้ดี กังวล
ว่า เราจะเป็นอย่างไรต่อไป ไม่กล้าหรือทำอะไรบางอย่างที่ท้าทายหรือไม่ หรือไม่
กล้าตอบสนองต่อการทรงเรียกของพระองค์

1 เปโตร 5:7 “จงละความกระวนกระวายของท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่า
พระองค์ทรงห่วงใยท่านทั้งหลาย”

อิสยาห์เตือนเราว่า พระเจ้าทรงใช้คนที่อ่อนแอ คนที่เป็นคนกลุ่มน้อย ให้
รักษาความเชื่อ และมีชีวิตที่สมบูรณ์ พระองค์สัญญาว่าจะอยู่กับเราแน่นอน

อธิษฐานเพื่อ พี่น้องที่ยังอยู่ในความกลัว ยังมีความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัย

วันที่
6

เอลีเอเซอร์ (Eliaser)

อ่านพระธรรม >> ปฐมกาล 24:1-27

ข้อคิด

พระเจ้าเป็นความ
ช่วยเหลือของ
เราทุกคน

“อับราม ทูล ว่า “ข้า แต่พระ เจ้า พระ องค์ จะ ทรง โปรด
ประทานอะไรแก่ข้าพระองค์ ด้วยว่าข้าพระองค์ยังไม่มีบุตร
เลย และเอลีเอเซอร์ชาวเมืองดามัสกัสคน นี้ จะเป็นผู้รับ
มรดกของข้าพระองค์” (ปฐมกาล 15:2)

Eliaser (เอลีเอเซอร์) แปลว่า God is help
“พระเจ้าเป็นความช่วยเหลือ” เอลีเอเซอร์ผู้นี้ มีฉายาว่า เอลี

เอเซอร์แห่งดามัสกัส ท่านเป็น CEO ของอับราฮัม (ปฐมกาล 15:2) อับราฮัมยกย่อง
ในความซื่อสัตย์ และจงรักภักดีว่า เขาเป็นหนึ่งในครอบครัวของเรา แม้ว่าเขาจะไม่ใช
ญาติสนิทกับอับราฮัมก็ตาม แต่อับราฮัมแต่งตั้งเขา เพราะเขาเป็นคนที่อับราฮัมไว
วางใจที่สุด

Eliaser ไม่เพียงแต่รับใช้ทางร่างกาย เชื่อฟังทำตาม แต่ความคิดทัศนคติของ
ท่านก็เป็นเช่นเดียวกัน การคิดตรงกัน คิดแบบเดียวกันในเรื่องความศรัทธาในพระเจ้า
เป็นเรื่องสำคัญ ปฐมกาล 24 นี้ เป็นเรื่องแห่งความเชื่อของบุคคล 3 คน

- 1.อับราฮัม : มีความเชื่อที่ว่า ให้ลูกชายคนเดียวแต่งงานกับเผ่าพันธุ์ของตน
- 2.Eliaser : มีความเชื่อที่ว่า พระเจ้าจะทรงนำย่างเท้าของเขาต่อไป ในการ
กิจยิ่งใหญ่
- 3.เรเบคkah: มีความเชื่อที่ว่า เธอจะไปอยู่กับคนที่พระเจ้าทรงนำเขามาให้กับ
เธอ

เมื่อเป็นเช่นนี้ ชีวิตอิสอัคต่อจากนี้ มีแต่ความสุข

อธิษฐานเพื่อ การมอบให้พระเจ้าเป็นผู้ช่วยเราตลอดเวลา

เอเบนเอเซอร์ (Ebeneser)

อ่านพระธรรม >> 1 ซามูเอล 7:12

วันที่

7

ข้อคิด

“แล้วซามูเอลก็เอาศิลาก้อนหนึ่งตั้งไว้ระหว่างเมืองมิส ปาร์ห์และเมืองเซน เรียกชื่อศิลานั้นว่า เอเบนเอเซอร์ เพราะท่านกล่าวว่า “พระเจ้าทรงช่วยพวกเราจนบัดนี้”

(1 ซามูเอล 7:12)

Ebeneser แปลว่า พระเจ้าทรงช่วยเรามาจน บัดนี้ The LORD has help us to this point. หรือแปล ตามตัวอักษรภาษาฮีบรูว่า Stone of Help (ก้อนหินแห่ง การช่วยเหลือ)

เราจะตั้งก้อนหิน
แห่งการช่วยให้รอด
(Stone of Help)

เมื่อเรารู้สึกเหนื่อยในการดำเนินชีวิตในโลกนี้ เรามองกลับไปข้างหลัง มอง ไปในอดีต เราจะเห็นพระพร พระคุณของพระเจ้ามากมาย เราอาจเหนื่อยเพราะเรา เดินหลงทาง เราอาจเหนื่อยเพราะเดินผิด เราเหนื่อยเพราะเราเดินด้วยตัวเอง เรา เหนื่อยเพราะเราทิ้งพระเจ้า พระเจ้าทรงดีต่อเราแม้เราไม่น่ารัก

เมื่อใดก็ตามที่เราพึ่งตนเอง ไม่พึ่งพระเจ้า ความเหน็ดเหนื่อย ท้อถอย จะ เกิดขึ้น แต่ยามใดที่เราสำนึกบาป นับพระพร สำนึกในพระคุณ มอบความไว้วางใจ กับพระเจ้า เข้ามาหาพระองค์ พระองค์ให้เราหายเหนื่อย และเราจะตั้งก้อนหินแห่ง การช่วยให้รอด (Stone of Help) เพื่อขอบคุณ และความพ่ายแพ้จะถอยห่างจาก เรา (1 ซามูเอล 7:13)

“แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรม ของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้ เหตุฉะนั้น อย่า กระวน กระวายถึงพรุ่งนี้ เพราะว่าพรุ่งนี้คงมีการกระวนกระวายสำหรับพรุ่งนี้เอง แต่ละวันก็มีทุกข์พออยู่แล้ว” มัทธิว 6:33-34

อธิษฐานเพื่อ คนที่มีความเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก

วันที่
8

เมื่อพระเจ้าเรียก

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 1:18-24

ข้อคิด

พระองค์ไม่ได้ทรง

เรียกให้เป็นคนดีตาม
มาตรฐานโลกเท่านั้น

“ก่อน ที่จะได้ยู่กินด้วยกันก็ปรากฏว่า มารีย์มีครรภ์แล้ว ด้วยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่โยเซฟคู่หมั้นของเธอเป็นคนชอบธรรม” (มัทธิว 1:19)

โยเซฟอาจจะคิดว่าตัวเองมีทางเลือกเพียง 2 ทาง คือ หย่ากับมารีย์เสียๆ หรือให้นางถูกหินขว้างตายตาม บทบัญญัติยิว แต่โยเซฟเป็นคนชอบธรรม (19) เป็นคนดีมีคุณธรรม ไม่เพียงแต่ไม่หย่า แต่ไม่ต้องการที่จะแพร่งพรายเรื่องที่เกิดขึ้นและทำให้มารีย์ต้องเสื่อมเสียชื่อเสียง ได้รับความอับอาย และถูกหินขว้างด้วย

โดยมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรม โยเซฟเป็นผู้ที่มีความชอบธรรม แต่ตาม มาตรฐาน การทรงเรียกของพระเจ้า แค่เป็นคนดีมีคุณธรรมนั้นไม่เพียงพอ เพราะพระเจ้าทรงให้ทางเลือกที่ 3 คือ แต่งงานกับมารีย์ ดังนั้น ‘เมื่อโยเซฟตัดสินใจ ก็ทำตามคำสั่งทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าสิ่งนั้น คือ ได้รับมารีย์มาเป็นภรรยา ...’ (25)

เทียนแห่งทูตสวรรค์ซึ่งเป็นเทียนสีเหลือง จะถูกจุดในสัปดาห์ที่ 2 ของเทศกาลเตรียมรับเสด็จ เพื่อระลึกถึงข่าวดี ที่พระเจ้าได้ให้ทูตสวรรค์มาแจ้งแก่นมุษย์ และเมื่อพระเจ้าทรงเรียกผู้ใด พระองค์ไม่ได้ทรงเรียกให้เป็นคนดีตามมาตรฐานโลกเท่านั้น แต่พระองค์ทรงเรียกร้องการมอบกาย ถวายชีวิต และอุทิศเวลา เพื่อมีส่วนร่วมในชีวิตของคนและงานของพระเจ้า

อธิษฐานเพื่อ ขอพระเจ้าให้เราเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้า

ติดคุกความคิด

อ่านพระธรรม >> เอเสเคียล 36

วันที่
9

“พระเจ้าตรัสว่า ‘มาเถิด ให้เราสู้ความกัน ถึงบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดง ก็จะกลายเป็นอย่างขนแกะ’” (อิสยาห์ 1:18)

ข้อคิด

เราแต่ละคนติดคุก
ความคิดเรื่อง
อะไรบ้าง

ติดคุกความคิดคือ ทัศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งต่างๆ รอบตัวที่อาจส่งผลกระทบมาถึงเรา หรือไม่ส่งผลกระทบก็เป็นได้ คนที่ติดคุกความคิดเลือกที่จะมองเหรียญด้านลบเสมอ ชอบเปรียบเทียบ ชอบมีอคติ เลือกที่จะเกลียดชังแทนที่จะให้อภัย และรักกัน ยึดติดกับตนเอง ฯลฯ

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะปลุกสำนึกของเราเมื่อเราตื่นรู้ว่า ตัวเราติดคุกความคิดอยู่ เราต้องขอให้พระวิญญาณช่วยต่อไป เราจะรู้ว่า เราทำผิดบาป และมันกำลังผูกมัดเราด้วยอำนาจของมัน โดยเฉพาะความคิด เช่น ความคิดติดลบ ความคิดในเรื่องลามกชั่วร้าย เรากำลังถูกจองจำด้วยอำนาจความมืด เป้าหมายของเราไม่บริสุทธิ์ จิตใจของเราไม่สะอาด เราจะต้องปรารถนาให้ตัวเราได้รับการอภัย ได้รับการช่วย ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ

การปลดปล่อยจากคุกความคิด ทำให้ชีวิตเป็นอิสระ สันติสุข คือสิ่งที่เราต้องการ การปลดปล่อยจะเป็นของเราถ้าเรายื่นมือออกไปรับจากพระเจ้า อิสยาห์ 1:18 “พระเจ้าตรัสว่า ‘มาเถิด ให้เราสู้ความกัน ถึงบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้ม ก็จะขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดง ก็จะกลายเป็นอย่างขนแกะ’”

คนง่อยที่สระน้ำ เบธซาดา พิกการใช้ขาของตัวเองไม่ได้มา 38 ปี เมื่อพระเยซูบัญชาว่า จงลุกขึ้นยกแคร่ของตนเองเดินไปเถิด เขาลุกขึ้นเดินแบกที่นอนของตนกลับบ้าน ชายคนนี้ได้ติดคุกร่างกายมาถึง 38 ปี คนติดคุกฝ่ายจิตใจมากกว่านั้น

อธิษฐานเพื่อ คนที่อยากออกจากคุกความคิดและคนที่ไม่รู้ตัวว่าติดคุก

วันที่
10

ข้อคิด

ข้าพเจ้ามีของขวัญ
อะไรจะมอบให้
แก่ผู้อื่น

ของขวัญที่เทียบราคาไม่ได้

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 3:16-21

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)

เป็นเรื่องที่แปลกประหลาดจริงๆ ว่าสิ่งล้ำค่าที่สุดซึ่งไม่สามารถซื้อได้ด้วยเงิน แต่เราสามารถรับได้ฟรีจากพระเจ้าโดยไม่ต้องเสียมูลค่าใดๆ เพียงเราเชื่อว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าและรับพระองค์เข้ามาในชีวิตของเรา เราก็ได้รับชีวิตนิรันดร์ มีความสุขที่แท้จริง ปกติถ้าเรามีการแลกของขวัญ เรามักจะกำหนดราคาของที่เรานำมาแลก สำหรับชีวิตนิรันดร์เป็นของขวัญจากพระเจ้าสำหรับทุกคน ไม่สามารถตีราคาด้วยค่าของเงินได้ เพราะไม่มีเงื่อนไขใดในการรับของขวัญอันล้ำค่านี้ เว้นแต่จิตใจที่ยอมถ่อมลง วางใจในพระเยซู “เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

พระเยซูได้มาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก (มก.10:45) เป็นของขวัญที่พระเจ้าไม่ได้ซื้อด้วยเงินทองของพระองค์ แต่พระองค์ยอมจ่ายค่าไถ่ที่แพงด้วยชีวิตของพระเยซู คือพระโลหิตของพระบุตรของพระองค์เองที่ยอมตายบนไม้กางเขน ด้วยว่าพระคริสต์ก็ได้สิ้นพระชนม์ครั้งเดียวเท่านั้นเพราะความผิดบาป เพื่อผู้ที่วางใจในพระเยซูจะได้รับชีวิตนิรันดร์ ได้รับการชำระให้พ้นบาปและกลับมาคืนดีกับพระเจ้าและมีความสุขเท่าในเวลาเดียวกัน

เมื่อเราบอกว่าพระเจ้าเป็นความรักให้เราซึ่งมีพระเจ้า รัก เสียสละ ต่อผู้อื่น เหมือนที่พระเยซูทรงกระทำ ให้ความดีของเราเป็นของขวัญแก่เขาเพื่อเมื่อเขาเห็นความดีที่เราทำนั้น เขาจะได้สรรเสริญพระเจ้าร่วมกับเรา

อธิษฐานเพื่อ การประกาศพระกิตติคุณในช่วงเทศกาลคริสต์มาส

ให้ด้วยสิ่งที่มีค่า

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 2:1-12

วันที่
11

“ครั้นเข้าไปในเรือนก็พบกุมารกับนางมารีย์มารดา จึงกราบถวายนมัสการกุมารนั้น แล้วเปิดหีบหีบทรัพย์ของเขาออกมาถวายแก่กุมารเป็นเครื่องบรรณาการคือทองคำ กายาน และมดยอบ” มัทธิว 2:11

ข้อคิด

อะไรคือสิ่งที่ดี
ที่สุดที่ข้าพเจ้าให้
แด่พระเจ้า

การที่คริสเตียนมีการถวายขอบพระคุณ เป็นการระลึกถึงพระคุณที่พระเจ้าได้ทรงประทานสิ่งสารพัดให้กับมนุษย์มาโดยตลอด สิ่งสารพัดที่เรามี เราได้ เราเป็นอยู่ทุกวันนี้มาจากพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย สติปัญญา ความ

สามารถ เป็นเหตุให้เราดำรงชีวิตอยู่ได้ เราจึงควรขอบพระคุณพระเจ้าทุกวัน มาลาคีย์ ได้กล่าวถึงบทเรียนในเรื่องนี้ว่าอย่างไร ?

- ความศรัทธาของมนุษย์ (6-9) ผลคือ ถูกแบ่งสาป
- ความสัตย์ซื่อและความห่วงใยของพระเจ้า (10-12) ต่อพระสัญญาของพระองค์กับมนุษย์ ผลคือ การรับพรและเป็นพร (ปฐมกาล 12:2-3)

ความสัตย์ซื่อ เป็นขั้นตอนแรกของการเห็นพรและเป็นพร พรที่เกิดขึ้น คือ พระเจ้าจะเทพร ขนบตัวทำลาย-อวยพรการงาน เงื่อนไขการรับพรไม่ได้อยู่ที่พระเจ้า แต่อยู่ที่เราตัดสินใจว่าต้องการรับพรหรือไม่ เพราะพระเจ้าได้ตัดสินใจแล้วว่า จะอวยพร

‘จงกลับมาหาเรา’ กลับใจเสียใหม่ มาอยู่ในทางของพระเจ้า หมายถึง การดำเนินชีวิตในพระวาระของพระเจ้า ยำเกรงพระองค์ ละอายต่อบาป ‘นำมาไว้ในพระนิเวศ’ เพราะพระองค์ปรารถนาจะให้เราเห็นการอวยพร ปรารถนาจะให้คริสตจักรเจริญ พระเจ้าจึงทำจนเราเรื่องการถวาย

คำถาม เรากล้าพอไหม ? เราสัตย์ซื่อในการถวายแล้วหรือยัง ?

อธิษฐานเพื่อ ให้มีทัศนคติในการให้สิ่งที่ดีที่มีคุณค่าแก่ผู้อื่น

วันที่
12

ข้อคิด

พระเจ้าประทานพระ
ผู้ช่วยแก่เราคือพระ
วิญญาณบริสุทธิ์

ทัศนคติในการให้

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 14:25-31

“เรามอบสันติสุขไว้ให้แก่ท่านทั้งหลาย สันติสุขของเราที่
ให้แก่ท่านนั้น เราให้ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของ
ท่านวิตก และอย่ากลัวเลย” (ยอห์น 14:26)

รากศัพท์ของคำว่า “ผู้ช่วย” ยังหมายถึง “ผู้อยู่
เคียงข้าง ทนาย ผู้ขอเพื่อ ผู้ปลอบใจ และที่ปรึกษา”
พระเยซูตรัสกับสาวกว่าการที่พระองค์จากไปนั้นก็เพื่อ

ประโยชน์ของเขา เพราะถ้าเราไม่ไปองค์พระผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมา แต่ถ้าพระองค์ไป
แล้ว (ยอห์น 16:7) พระวิญญาณแห่งความจริงจะเสด็จมา แล้วพระองค์จะนำท่าน
ทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพลาการ แต่พระองค์
จะตรัสสิ่งที่พระองค์ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรงแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ถึงสิ่งเหล่า
นั้นที่จะเกิดขึ้น เมื่อเราเชื่อในหัวใจว่าพระเจ้าทรงชุบพระเยซูให้เป็นขึ้นจากความ
ตายและรับด้วยปากว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พระวิญญาณแห่งความจริงจะ
เสด็จเข้ามาประทับในเรา ทรงเป็นที่ปรึกษามหัศจรรย์

น่าเสียดายที่คนมากมายมองพระวิญญาณในด้านฤทธิ์เดชเท่านั้น แต่ไม่
มองในฐานะบุคคล ไม่มองในฐานะที่ปรึกษามหัศจรรย์ ผู้ประทานคำปรึกษาแก่
ข้าพเจ้า ในพระธรรมสดุดีกล่าวว่า “ในกลางคืนจิตใจของข้าพเจ้าเตือนสอนข้าพเจ้า”
(สดุดี 16:7) ยิ่งกว่านั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังช่วยเราเมื่อเราอธิษฐานไม่เป็นคำ ช่วย
เราอธิษฐานตามพระทัยของพระเจ้า

อธิษฐานเพื่อ ขอพระวิญญาณกระตุ่นเตือนให้เชื่อฟังอย่างพระเยซู

น้ำใจอย่างพระเยซูคริสต์

อ่านพระธรรม >> ฟิลิปปี 2:5-8

วันที่

13

“ท่านจงมีน้ำใจต่อกันเหมือนอย่างที่มีในพระเยซูคริสต์”

(ฟิลิปปี 2:5)

ข้อคิด

ผู้คนที่เห็นลักษณะ
ชีวิตของพระเยซูอะไร
บ้างในตัวตน

การเป็นคริสเตียนหมายถึงการเป็นสาวกของพระเยซูคริสต์ ข้อพิสูจน์ของการเป็นสาวกคือ มีท่าทีเช่นเดียวกับพระเยซู พระองค์เสียสละฐานะอันสูงส่ง ความเป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ พระองค์ไม่ได้ถือว่า การเท่าเทียมกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่ต้องยึดถือ ในฐานะพระเจ้าพระองค์มี

สิทธิทุกประการ ยอมจำกัดตนเองตามความเป็นมนุษย์ รับสภาพทาส ในโบราณทาสมีฐานะต่ำกว่าคนสามัญธรรมดา ทาสมีหน้าที่รับใช้ไม่ว่าชอบหรือไม่ชอบก็ตาม ทำโดยไม่มีทางเลือก ต้องขึ้นอยู่กับเจ้านายอย่างสิ้นเชิง ทาสไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ไม่มีสิทธิ์ปกป้องตนเอง พระเยซูทรงเลือกที่จะรับสภาพทาสเช่นนี้ สละทางเลือกทั้งหมด ยอมอยู่ในสภาพที่ต่ำที่สุด ทรงขึ้นกับพระบิดา แล้วแต่พระบิดาจะทรงใช้ ไม่ทำสิ่งใดตามลำพัง ยอมถูกกล่าวหาโดยไม่แก้ตัวใดๆ ถูกเยาะเย้ยอย่างแสนน่าอายที่สุด เราถ่มน้ำลายรดพระองค์ บางคนตบพระองค์แต่พระองค์หาได้โต้ตอบไม่

ผู้ที่ใกล้ชิดมีความสนิทสนมกับพระเยซูมีลักษณะนิสัยเหมือนพระองค์ มีน้ำใจอย่างพระเยซูคริสต์ สอนเราให้ทำตามอย่างพระเยซู ซึ่งพระองค์สั่งสาวกว่า “เราให้บัญญัติใหม่ไว้แก่เจ้าทั้งหลาย คือให้เจ้ารักซึ่งกันและกัน เรารักเจ้าทั้งหลายมาแล้วอย่างไร เจ้าจงรักกันและกันด้วยอย่างนั้น” (ยอห์น 13:34)

วันหนึ่งเมื่อฟรานซิสแห่งอาซิซี ได้เผชิญหน้ากับคนโรคเรื้อนคนหนึ่ง ตอนแรกท่านได้ขี่ม้าผ่านไป ในทันใดนั้น ท่านก็มีความเสียใจอย่างมาก ท่านจึงบังคับม้ากลับไป ลงมาและจับมือของขอทานคนนั้น ภายหลังท่านได้ตั้งโรงพยาบาลสำหรับคนโรคเรื้อน

อธิษฐานเพื่อ ให้มีลักษณะชีวิตของพระเยซูในตัว

วันที่
14

ข้อคิด

พระเจ้าทรงยกพระ
เยซูคริสต์ขึ้นสูงกว่า
สิ่งสารพัดทั้งปวง

พระนามเหนือนามทั้งปวง

อ่านพระธรรม >> ฟิลิปปี 2:9-11

“เพื่อเพราะพระนามนั้นทุกเข่า ในสวรรค์ ที่แผ่นดินโลก ได้พื้นแผ่นดินโลก จะคุกลงกราบ พระเยซู และเพื่อทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า อันเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระบิดาเจ้า” (ฟิลิปปี 2:10-11)

พระเยซูตรัสว่า “เพราะว่าทุกคนที่ได้ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง และผู้ที่ถ่อมตัวลงนั้นจะได้รับการยกขึ้น”

(ลูกา 14:11) พระองค์ทรงถ่อมพระทัยลงจนถึงที่สุด เพื่อฟังพระบิดาจนถึงความตาย และพระเจ้าทรงยกพระองค์ขึ้นสูงสุด ประทับ ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า (กจ. 2:33) คำว่า “ยก” ภาษากรีกแปลตรงตัวว่า “ยกย่องสูงสุด” พระเจ้าทรงยกพระเยซูคริสต์ขึ้นสูงกว่าสิ่งสารพัดทั้งปวง โดยการคืนพระชนม์และการเสด็จกลับสู่สวรรค์ซึ่งเป็นการแสดงว่า พระองค์ทรงมีตำแหน่งสูงสุด ดุเถิด ผู้รับใช้ของเราจะทำอย่างมีสติปัญญาท่านจะสูงเด่นและเป็นที่เทิดทูน และท่านจะสูงนัก (อสย. 52:13)

เปาโลกล่าวว่า เพราะว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะให้ความบริบูรณ์ทั้งสิ้น อารมณ์ในพระองค์ และโดยพระองค์ให้สิ่งสารพัดกลับคืนดีกับพระเจ้า ไม่ว่าสิ่งนั้นจะอยู่ในแผ่นดินโลกหรือในสวรรค์ พระองค์ทรงทำให้มีสันติภาพด้วยพระโลหิตแห่งกางเขนของพระองค์ (โคโลสี 1:19-20)

ทั้งนี้เราได้ทำให้น้ำพระทัยอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าผู้ประทานพระเยซูคริสต์ให้แก่เราบรรลุผลสำเร็จ โดยที่เรานับการพระเจ้า ยกย่องพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าของเรา พระเยซูคริสต์ได้ทำทุกสิ่งให้เป็นที่ยกย่องเกียรติแด่พระเจ้า อย่าลืมนะว่าจุดประสงค์ของชีวิตมนุษย์คือการถวายเกียรติแด่พระเจ้า

อธิษฐานเพื่อ ให้ขอให้เรามีชีวิตที่สมกับเป็นบุตรของพระเจ้า ให้มีชีวิตแห่งการถวายเกียรติ

นี่เป็นเวลา

อ่านพระธรรม >> ลูกา 2:8-20

วันที่
15

“พระลิจมีแต่พระเจ้าในที่สูงสุด ส่วนบนแผ่นดินโลก
สันติสุขจะมีท่ามกลางมนุษย์ทั้งปวง ซึ่งพระองค์ทรงโปรด
ปรานนั้น” (ลูกา 2:14)

ข้อคิด

เราเห็นความรักของ
พระเจ้าได้ชัดเจนที่
บนไม้กางเขน
ของพระเยซู

เรื่องราวการประสูติของพระเยซู อยู่ในบทเพลง
ที่ผู้แต่งหลายคนได้รับแรงบันดาลใจให้แต่งขึ้น เป็นพื้น
ฐานของเพลงขับร้องหมู่สมัยใหม่ และเพลงคริสตมาสที่
ร้องต่อๆ กันมา แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ในคริสตมาสแรกนั้นไม่มีงานเฉลิมฉลองแบบ
ปัจจุบัน ไม่มีงานเลี้ยง ไม่มีการกินและดื่ม และไม่มีของขวัญ ฯลฯ มีแต่การนมัสการ

หลังจากทูตสวรรค์ประกาศการประสูติของพระเยซูแก่คนเลี้ยงแกะที่กำลัง
ตกใจ (13-14) คนเลี้ยงแกะตอบสนองโดยรีบเดินทางไปเมืองเบธเลเฮม ที่พวกเขาได้
พบพระกุมารเยซูผู้บังเกิดใหม่กำลังบรรทมอยู่ในรางหญ้า และการที่เขาได้เห็นและ
ได้อยู่ต่อหน้าพระกุมารนี้เอง เป็นแรงบันดาลใจให้พวกเขานมัสการพระเจ้าพระ
บิดา เพราะพวกเขากลับมาที่ทุ่งหญ้า ‘ยกย่องสรรเสริญพระเจ้า เพราะเหตุการณ์ทั้ง
ปวงซึ่งเขาได้ยิน และได้เห็นดังได้กล่าวไว้แก่เขาแล้ว’ (20)

เทียนแห่งผู้เลี้ยงแกะซึ่งเป็นเทียนสี่เชื้อว ได้ถูกจุดใน สัปดาห์ที่ 3 เพื่อระลึก
ถึงคนเลี้ยงแกะผู้เล็กน้อยและต่ำต้อยผู้ซึ่งพระเจ้ายังทรงระลึกถึงเขา ชาวประเสริฐ
เรื่องพระเยซูจึงมีมาถึงทุกคน รวมทั้งคนสามัญชนคนธรรมดา เพราะพระองค์มาหา
ทุกคนที่จิตใจอ่อนโยนที่จะต้อนรับพระองค์

อธิษฐานเพื่อ ผู้คนที่อยู่นอกคริสตจักร ให้เรามีใจแห่งการประกาศกับคนเหล่านั้น

วันที่
16

ข้อคิด

เราจะตอบสนองต่อ
น้ำพระทัยและพระ
ประสงค์ดังกล่าว
ด้วยท่าทีเช่นไร ?

ท่าทีในการฉลอง

อ่านพระธรรม >> ลูกา 1:67-80

“ฝ่ายเศคาริยาห์ผู้เป็นบิดาประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แล้วได้ทำนายว่า ... ได้ทรงให้ผู้ช่วยทรงฤทธิ์เกิดมา ... ตามที่พระองค์ได้ตรัสไว้ตั้งแต่โบราณ ...”

(ลูกา 1: 67, 69-70)

การเกิดของทุกชีวิต สมควรจะได้รับ การเฉลิมฉลอง เศคาริยาห์พยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด และทำนายว่า ยอห์นบุตรชายของเขาจะเตรียมทางของพระเมสสิยาห์ แต่การเกิดของยอห์นมีความแตกต่างออกไป เพราะพวกเขาไม่เพียงแต่ฉลองถึงความเป็นผู้เผยพระวจนะและสิ่งที่ทารกน้อยจะต้องทำในอนาคตเท่านั้น แต่การเฉลิมฉลองนั้นมีไปถึงองค์พระเยซูคริสต์ ซึ่งยังอยู่ในครรภ์ของนางมารีย์ในเวลานั้น

พระเยซูคือ ‘พระผู้ช่วยให้รอด’ (69) ผู้ที่จะทรงกระทำให้พันธสัญญาของพระเจ้าสำเร็จ และยอห์นจะเตรียมหนทางไว้สำหรับพระองค์ (76) และพระองค์จะทรงยกโทษบาปผิดให้แก่คนทั้งหลายได้ (77) คำสัญญาเหล่านี้ล้วนสำแดงผ่านทางชีวิตของทารกน้อยที่เพิ่งคลอดออกมา และทารกที่ยังอยู่ในครรภ์มารดา

ในช่วงเวลาที่มีมิติที่สุดของชีวิตเรา เราควรจะได้ยินคำเผยพระวจนะของเศคาริยาห์ที่กล่าวสรุปว่า ‘รุ่งอรุณกำลังจะเบิกฟ้าแล้ว และแสงสว่างแห่งพระรัศมีภาพของพระเจ้าใกล้เข้ามาแล้ว’ (78-79)

อธิษฐานเพื่อ ขอชีวิตของเราเป็นดังรุ่งอรุณ นำความหวังใหม่มาถึงทุกคน

ความรักของพระเจ้า

อ่านพระธรรม >> 1 ยอห์น 4:7-12

วันที่

17

ข้อคิด

พระเจ้าทรงยอม
แลกชีวิตของเรา
ด้วยชีวิตของพระ
บุตรองค์เดียวของ
พระองค์

“ความรักที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้มีใช้ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาทรงเป็นผู้ปล้ำพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลายเพราะบาปของเรา” (1 ยอห์น 4:10)

พระเจ้าทรงใช้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลก เพื่อเราทั้งหลายจะได้ดำรงชีวิตโดยพระบุตร และพระบุตรเป็นผู้ปล้ำพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลาย

เพราะบาปของเรา ยอห์น 3:16 “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” และข้อ 17 ยังกล่าวต่อไปอีกว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาลงโทษโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น”

พระเจ้าทรงยอมแลกชีวิตของเรา ด้วยชีวิตของพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ ไถ่เรา ยกโทษบาปเรา ปล้ำโทษบาปเรา และคืนสิทธิของการเป็นบุตรของพระเจ้าแก่เรา แม้เราไม่สมควรได้รับ เพราะขณะที่เรายังอยู่ในบาป แต่พระเจ้าทรงให้พระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อเรา และนำเราทั้งหลายกลับมาคืนดีกับพระองค์ (โรม 5:8,10)

พระเยซูทรงรับผิดชอบหน้าที่ในการไถ่เพราะทรงรักเรา “เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก” (มาระโก10:45) พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “บัญญัติของเราคือให้พวกท่านรักกันและกัน เหมือนอย่างที่เรารักท่าน ไม่มีใครมีความรักยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการสละชีวิตเพื่อมิตรสหายของตน” (ยอห์น 15:12-13)

อธิษฐานเพื่อ เพื่อให้มีความรักแบบพระเยซูคริสต์

วันที่
18

ความพร้อมก่อนวันคริสตมาส

อ่านพระธรรม > มาระโก 2:1-11

ข้อคิด

อย่าย่อท้อในการนำ
คนมาถึงพระเจ้า

“...มีคนนำคนง่อยคนหนึ่งมาหาพระองค์ มีสี่คนหาม เมื่อเขาเข้าไปให้ถึงพระองค์ไม่ได้เพราะคนมาก เขาจึงรื้อดาดฟ้าหลังคาตรงที่พระองค์ประทับนั้น” (มาระโก 2: 3-4)

ใกล้จะถึงวันคริสตมาส สิ่งที่สำคัญมากที่สุด ในการจัดเตรียมวันคริสตมาส คืออะไร ? การจัดเตรียมสถานที่ หรือจัดเตรียมกิจกรรม ?

สิ่งที่สำคัญมากที่สุดในการเตรียม คือ การเตรียมตัวเรา และเตรียมใจ พระคัมภีร์ตอนนี้ให้บทเรียนในการนำคนมาหาพระเยซู โดยมีตัวอย่างจากคน 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ประชาชน ที่เห็นแก่ตัว ทำตัวเป็นอุปสรรค
2. ธรรมจารย์ เป็นอุปสรรคของความรอด เพราะรู้มาก หลักการมาก คิดถึงแต่วิธีการ จนขาดความเชื่อมั่นในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
3. คนที่หามคนง่อย 4 คน ที่หาช่องทาง มีความปรารถนาจะเห็นคนได้พบพระเยซู ทำงานกันเป็นทีม โดย ..
 - คิดอย่างเดียวกัน คือ ต้องพาคนง่อยไปหาพระเยซู
 - เห็นอย่างเดียวกัน คือ คนง่อยต้องการพระเยซู
 - หวังอย่างเดียวกัน คือ คนง่อยต้องหาย และ ..
 - มีหัวใจอย่างเดียวกัน คือ รักเพื่อนบ้าน

อธิษฐานเพื่อ ผู้ที่เราจะพามาร่วมงานคริสตมาส ให้เขาได้เตรียมใจพร้อมรับพระกิตติคุณ

คริสตมาสเป็นเวลาสำแดงความรัก

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 3:16-21

วันที่
19

“เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์” (ยอห์น 3:16)

ข้อคิด

รักของเราควรจะเป็นเหมือนความรักของพระองค์

พระเจ้าได้วางแบบอย่างของความรักแท้ไว้ในพระคัมภีร์ข้อนี้ ความรักแท้ไม่เห็นแก่ตัว และไม่มีตนเองเป็นศูนย์กลาง รักแท้ คือ ความรักที่ยื่นมือออกไป และเชื่อเชิญคนอื่นเข้ามา หลายคนจึงเรียกเทศกาลคริสตมาสว่าเป็นเทศกาลแห่งการให้ หรือเทศกาลแห่งความรื่นเริงยินดี แต่แท้จริงพระคัมภีร์ข้อนี้เป็นข้อหลักของข่าวประเสริฐ

วันคริสตมาสจึงเป็นวันที่มีความหมายมากกว่าการให้ของขวัญแก่กันและกัน เป็นวันที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ ทุกชาติ ทุกภาษา ทุกเพศ ทุกวัย และทุกชนชั้น พระคัมภีร์ข้อนี้มีความสำคัญต่อมนุษย์เรา เพราะเป็นพื้นฐานของความรัก ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์แบบใด

เพราะพระเจ้าทรงรักมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้าง พระองค์จึงทรงเอาชีวิตพระบุตรของพระองค์ซึ่งมีค่าสูงที่สุดเข้าแลก เพื่อให้เขาเหล่านั้นเชื่อในพระองค์ เขามีชื่อจดในหนังสือแห่งชีวิต และได้อยู่ในแผ่นดินของพระองค์ตลอดไปเป็นนิรันดร์ องค์พระเยซูคริสต์จึงแบกรับโทษบาปของเรา และชดใช้หนี้บาปแทนเรา แล้วเสนอชีวิตใหม่ให้แก่เรา

อธิษฐานเพื่อ

ขอให้เราเต็มใจเสียสละบางสิ่งบางอย่าง เพื่อคนอื่นจะเข้ามาถึงความรักของพระเจ้าได้

วันที่
20

ข้อคิด

พระเจ้าทรงตรัส
กับเราว่าอย่ากลัว
ทุกวัน

อย่ากลัวเลย

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 1:18-23

“...ทูตองค์หนึ่งของพระเป็นเจ้า มาปรากฏแก่โยเซฟในความฝัน ว่า “โยเซฟบุตรดาวิด อย่ากลัวที่จะรับมารีมาเป็นภรรยาของเจ้าเลย เพราะว่าผู้ซึ่งปฏิสนธิในครรภ์ของเธอเป็นโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มัทธิว 1:20)

ความกลัวของโยเซฟคือการรับมารีมาเป็นภรรยา เขากลัวเพราะคิดว่า มารียั้งตั้งครรภ์กับชายอื่น 'ทูตสวรรค์' ได้กล่าวแก่เขาเป็นถ้อยคำที่เปลี่ยนชีวิตของโยเซฟ

ให้มีความกล้า ถ้อยคำที่เต็มไปด้วยกำลังใจ เหตุผลอันบริสุทธิ์แห่งพระวอนของพระเจ้า ได้เปลี่ยนความกลัวของโยเซฟเป็นความเชื่อ ความกล้า ความมั่นใจ

เช่นเดียวกับคนเลี้ยงแกะที่ทูตสวรรค์มาปรากฏแก่เขา และคนเลี้ยงแกะกลัวนัก ความกลัวนี้ เป็นความกลัวลาน กลัวแบบตัวสั่น กลัวจนตั้งสติไม่อยู่ แต่ทูตนั้นได้ กล่าวคำเล่าโลมจิตใจ “อย่ากลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมายังท่านทั้งหลาย คือความปรีดียิ่งซึ่งจะมาถึงคนทั้งปวง เพราะว่าในวันนี้พระผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือพระคริสตเจ้า มาบังเกิดที่เมืองดาวิด” (ลก.2.10-11)

โอเฮอร์ด คริสตี้ ศิลปินอารมณ์ดีกล่าวว่า “ทุกๆ เช้า ผมจะใช้เวลาวันละ 15 นาที บรรจุงจิตใจของผมด้วยพระเจ้า เมื่อความคิดจิตใจของคุณมีแต่พระเจ้าอยู่เต็ม ก็ไม่มีที่ว่างสำหรับความวิตกกังวล ผมบรรจุพระเจ้าลงไปในความคิดจิตใจทุกวันๆ และแต่ละวันผมก็มีแต่ความสุข ความสบายใจ”

ในพระพระคัมภีร์มีคำว่า อย่ากลัว! อย่ากลัวเลย! ถึง 365 ครั้ง เป็นสิ่งที่น่าสนใจว่าในปีหนึ่งๆ พระเจ้ากำลังตรัสกับเราว่า “อย่ากลัวเลย” ทุกๆ วัน

อธิษฐานเพื่อ ให้มีความกล้าบอกข่าวดีของพระเยซูแก่ผู้อื่น

เมื่อตะเกียงถูกจุด

อ่านพระธรรม >> มัทธิว 5:14-16

วันที่
21

“ท่านทั้งหลายก็เหมือนกับตะเกียง จงส่องสว่างแก่คน
ทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้
สรรเสริญพระบิดาของท่าน...” (มัทธิว 5:16)

ข้อคิด

เราจะเป็น
ตะเกียงที่ยอม
ให้พระเยซูจุด

พระคัมภีร์ได้พูดถึงความมืดกับความสว่าง
เป็นการเปรียบเทียบถึง ความชั่วกับความดี เป็นการเตือน
สติ พระคัมภีร์ตอนนี้พระเยซูได้เปรียบเทียบให้เราเห็น
ความจริง 3 อย่าง คือ นครที่อยู่บนภูเขา จะปิดบังไว้ไม่ได้,
ตะเกียงยอมตั้งไว้บนเชิงเพื่อคนจะมองเห็น และคริสเตียนที่บังเกิดใหม่คนยอมเห็น
ความดี แต่เหตุการณ์ไม่เป็นเช่นนั้น เพราะอะไร ?

ก่อนตะเกียงจะถูกจุด (อฟ.2:1-3; 4:18-19) เราดำเนินชีวิตในความมืด,
ดำเนินชีวิตอย่างความมืด ‘ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก’ (14) จึงเป็นการ
เตือนว่า ถ้าโลกเต็มไปด้วยความมืด เราควรเป็นความสว่างเพื่อขึ้นนำ เมื่อตะเกียงถูก
จุดส่องสว่าง ตั้งบนเชิงตะเกียง ไม่ใช่ถูกถังครอบ คนก็จะมองเห็นความสว่างได้ชัด

การจุดเทียนในเทศกาลเข้าสู่ธรรม นอกจากเพื่อระลึกถึงองค์พระเยซู
คริสต์ ผู้ทรงเป็นความสว่างของโลกแล้ว ยังเพื่อเราทั้งหลายจะสำแดงความสว่าง
ของพระเจ้าในโลกด้วย .. ‘ท่านทั้งหลายก็เหมือนกับตะเกียง จงส่องสว่างแก่คน
ทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่าน
ผู้ทรงสถิตในสวรรค์’ (16)

อธิษฐานเพื่อ ให้เราเป็นความสว่างแก่สังคมและโลก

วันที่
22

สูงที่สุดในคราบต่ำต้อย

อ่านพระธรรม >> ลูกา 2:8-10

ข้อคิด

ทางนิรันดร์พบได้ใน
พระเยซูคริสต์เท่านั้น

“คู่อริหญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า “อิมมานูเอล” (พระเจ้าทรงอยู่กับเรา)” (มัทธิว 1:23)

ทารกที่เกิดมานี้เป็นทารกพิเศษสุด เป็นพระเมสสิยาห์ เป็นผู้สูงสุดเหนือทุกสิ่ง เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทุกคนรอคอย แต่ได้ทรงลงมาบังเกิดในสถานที่ต่ำต้อยที่สุด ซึ่งไม่มีใครคาดคิดมาก่อนว่า พระเมสสิยาห์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทุกคนรอคอยนั้นจะมาบังเกิดในรางหญ้า คอกสัตว์

เป็นเพราะความรักที่มีต่อเราทุกคน พระเยซูจึงทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ และการทรงสภาพเป็นมนุษย์นี้แหละ ทำให้พระองค์ทรงเข้าใจเรา เพื่อที่เราไม่อาจพูดได้ว่า ไม่มีใครเข้าใจเรา เพราะพระองค์ทรงเข้าใจเราทุกอย่าง

ในเวลาที่มีดมืด พระเจ้าทรงสัญญาจะส่งผู้เป็นแสงสว่างมาสาต่อส่งทุกคนที่อาศัยอยู่ในเงาของความตาย ผู้นั้นทรงเป็นทั้ง “ที่ปรึกษาหัตถ์จรรย” และ “พระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์” แล้วถ้อยคำแห่งความหวังนั้นก็กลายเป็นจริง เมื่อพระคริสต์ผู้ส่งสงทรงมาประสูติ และตั้งอาณาจักรนิรันดร์ของพระองค์ เสด็จมาเพื่อช่วยทุกคนจากการเป็นทาสของบาปอันเป็นสภาพอันต่ำต้อย เพราะพระองค์ทรงรักเราทุกคนมาก มากเท่ากับชีวิตของพระองค์ และพระองค์ได้มอบชีวิตนั้นแก่เราทุกคน

อธิษฐานเพื่อ

คริสตมาสนี้ขอให้ชีวิตของข้าพระองค์นั้นเป็นทางผ่านที่จะนำคนไปสู่ชีวิตนิรันดร์

การรอคอย

อ่านพระธรรม >> อพยพ 32:1-14

วันที่
23

ข้อคิด

“ไม่มีผู้ใดชิงชีวิตไปจากเราได้ แต่เราสละชีวิตด้วยใจสมัคร
ของเราเอง เรามีสิทธิที่จะสละชีวิตนั้น และมีสิทธิที่จะรับ
คืนอีก คำกำชับนี้ เราได้รับมาจากพระบิดาของเรา”

(ยอห์น 10.18)

บางคนยอมสละเวลาเพื่อเฝ้ารอนคนที่รักเวลาที่ใกล้
กัน รอคอยในสิ่งที่คาดหวังไว้ ซึ่งบางครั้งก็เป็นช่วงเวลา
ที่นาน มันนานพอที่จะเหนื่อยหน่ายต่อการรอคอยและเริ่ม
อยากที่จะจัดการกับเรื่องนี้ด้วยตัวเอง

ปัญหาในอดีตก็คือ พระเจ้าได้ทรงเข้ามาในชีวิตประชากรของพระองค์ ใน
วิถีที่อัศจรรย์ เขาเหล่านั้นรู้สึกขอบพระคุณ และสัญญาว่าในอนาคตพวกเขาจะเชื่อ
ฟังพระองค์ แต่เมื่อเวลาผ่านไป ความคิดอันไร้สาระก็ส่งเสียงดังขึ้น และพวกเขาไม่
เชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้าที่มาถึงเขาโดยเฉพาะที่ว่า “ห้ามทำรูปพระด้วยเงินหรือ
ทองคำสำหรับตัว” (20:23) ประชากรทั้งหลายได้เขียนประวัติศาสตร์ของเขาขึ้นมา
ใหม่ แทนที่พวกเขาจะยึดมั่นในสิ่งที่พวกเขารู้ดีเกี่ยวกับพระเจ้า พวกเขาปล่อยให้ตัว
เองถูกแยกออกไปจากทางของพระเจ้า พวกเขาต้องถูกพิพากษาโทษด้วยคำสัญญาที่
พวกเขาได้ให้ไว้กับพระองค์

ในอีกทาง คำทูลวิงวอนต่อพระเจ้าของโมเสสนั้น ก็ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ
ความจริง เขาแสดงให้เห็นว่าเขายังจำได้ดี ถึงสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีต แสดงว่าเขามี
ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงเรื่องของพระเจ้า

มีสิ่งใดบ้างที่คุณเชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงสัญญาแก่คุณ แต่คุณไม่यरอคอยใน
พระคัมภีร์ที่คุณอ่านไปในวันนี้ มีผลต่อสิ่งที่คุณจะทำในสถานการณ์เช่นนั้นอย่างไร

พระเจ้าได้ทรงเข้า
มาในชีวิตประชากร
ของพระองค์ ในวิถี
ที่อัศจรรย์

อธิษฐานเพื่อ ให้เรามีชีวิตตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริงแห่งพระวจนะ

วันที่
24

ข้อคิด

ท่านทั้งหลายรู้จัก
ชีวิตแบบพระคริสต์
แล้วหรือยัง

จากรางหญ้าสู่กางเขน

อ่านพระธรรม >> ยอห์น 10:7-17

“...เราได้มาเพื่อท่านทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่าง
ครบบริบูรณ์” (ลูกา 1:37-38)

ลูกข่างไม้คนธรรมดา รายได้น้อย แต่สิ่งที่สายตา
มนุษย์ว่าต่ำต้อย แต่นี่แหละยิ่งใหญ่ในสายตาของพระเจ้า
ณ รางหญ้า สถานที่อันต่ำต้อยในสายตาของมนุษย์ กลายเป็น
น้ำพระทัยของพระเจ้าให้เป็นสถานที่บังเกิดของพระ
เยซู รางหญ้าเป็นสัญลักษณ์ว่าพระเยซูเกิดมาเพื่อยืนอยู่
ท่ามกลางประชาชน ยืนอยู่ในที่ที่ทุกคนสามารถสัมผัสพระองค์ได้ คนทุกชั้นวรรณะ
ทุกเพศ ทุกวัย

เมื่อมองดูชีวิตของพระเยซู พระองค์ดำเนินชีวิตเรียบง่าย แต่มีความ
หมายเสมอ กับทุกสิ่งทีพระองค์ทำ พระเยซูไม่เคยเรียกร้องความสุขสบาย หรือ
การปรนนิบัติ แต่พระองค์ลงมือปรนนิบัติผู้อื่น พระองค์ช่วยเหลือคนที่เจ็บป่วย
พระองค์ล้างเท้าให้สาวก พระองค์เห็นความสำคัญของคนทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนเก็บ
ภาษี ที่ทุกคนรังเกียจ พระองค์ไม่เคยต้องการการยกย่อง ไม่เคยเรียกร้องขอเป็น
ใหญ่ พระเยซูภูมิใจกับสิ่งที่พระองค์มี และรักในสิ่งที่พระองค์ทำ ชีวิตของพระเยซู
พระองค์ไม่มีเงินทอง พระองค์ไม่มีบ้านหลังใหญ่ แต่พระองค์มีชีวิตที่ยิ่งใหญ่ และ
พระองค์ทำสิ่งที่ต่ำต้อยในสายตาของมนุษย์ แต่ยิ่งใหญ่ในสายพระเนตรของพระเจ้า

ทำไมต้องมีคริสตมาส ยอห์น 10:10 “...เราได้มาเพื่อท่านทั้งหลายจะได้
ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์” พระเยซูคริสต์ถือกำเนิดเพื่อให้เราทั้งหลายได้มี
ชีวิต เข้าใจความหมายแห่งชีวิต และความหมายแห่งชีวิตครบบริบูรณ์บนกางเขน นี่
แหละชีวิตของชายคนนี้ ชายที่ชื่อ...เยซู

อธิษฐานเพื่อ การดำเนินชีวิตของคริสเตียนจะเป็นเหมือนพระเยซูมากขึ้น

รู้จักจิตใจของเรา

อ่านพระธรรม >> โรม 12:1-2

วันที่
25

“แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่” (โรม 12:2)

ข้อคิด

จิตใจก็เป็นตัวล่อลวงเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด การคิดด้วยสมองนั้นเป็นคนละเรื่องกับการตัดสินใจ จิตใจถูกล่อลวงด้วยสภาพแวดล้อมและเหตุการณ์ต่างๆที่หล่อหลอมมาจนก่อให้เกิดการพัฒนาขึ้นเป็นทัศนคติ

ในทุกวันของชีวิต
เรา ขอพระเจ้าทรง
ตรวจค้นดูจิตใจของเรา

ความเชื่อและอุปนิสัยที่เปี่ยมเบนไปจากสิ่งที่ควรจะเป็น เมื่อจิตใจนั้นถูกล่อลวงให้เห็นผิดเป็นชอบไปแล้ว มันก็ล่อลวงเจ้าของของมันให้มีพฤติกรรมและพฤติกรรมต่างๆผิดไปจากที่ควรจะเป็นปรากฏออกมาสู่โลกภายนอก จิตใจที่ถูกล่อลวงนั้นก็กลายเป็นจิตใจที่เสื่อมทราม การแก้ปัญหาที่หัวใจหรือแก้ปัญหาจิตใจต้องแก้ด้วยการบำบัดที่หัวใจโดยตรง

โรม 12:2 ได้กล่าวไว้ว่า “แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่” ... นี่นับว่าเป็นแนวทางแก้ปัญหาที่ถูกต้องที่สุด การถวายเป็นองค์ถวายพระเจ้าและการยอมจำนนต่อพระเจ้าในทุกวิถีทาง ยอมให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงจิตใจเราโดยตรง การยอมรับพระเจ้าไม่ใช่กระบวนการให้ข้อมูลเรื่องพระเจ้าแก่สมอง แต่มันเป็นการที่หัวใจได้ “รู้สึก” ถึงการได้เข้าสู่ร่วมพระคุณของพระเจ้าโดยผ่านการที่เราผูกความสัมพันธ์ส่วนตัวไว้กับพระเยซูคริสต์... เมื่อเรายอมจำนนต่อพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะเข้ามาในจิตใจของเราและเปลี่ยนแปลงเรา มันเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงในระดับของจิตองครวม ซึ่งเป็นจิตที่ใช้คิดอ่านตัดสินใจ และจิตใจในส่วนของจิตสำนึก โดยผ่านท่าทีในจิตใจที่เรียกกันว่า “ความเชื่อศรัทธา” และใจพร้อมที่จะเชื่อฟัง

อธิษฐานเพื่อ อุปนิสัยของเราให้เป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า จิตใจของเราพ้นจากสภาพเสื่อมทรามและถูกล่อลวง

วันที่
26

ข่าวดีวันคริสตมาส

อ่านพระธรรม >> ลูกา 2:10-11

ข้อคิด

“Christmas” จึง
มีความหมายว่า
“การเฉลิมฉลอง
เพื่อขอบคุณพระเจ้า
สำหรับการที่พระเยซู
คริสต์ลงมาบังเกิด
เป็นมนุษย์”

“ข้าพพระองค์สารภาพบาปของข้าพพระองค์ต่อพระองค์ และ
ข้าพพระองค์มิได้ซ่อนบาปผิดของข้าพพระองค์ไว้ ข้าพพระองค์
ทูลว่า ‘ข้าพพระองค์จะสารภาพการละเมิดของข้าพพระองค์ต่อ
พระเจ้า แล้วพระองค์ทรงยกโทษบาปของข้าพพระองค์’ (สดุดี
32:5)

วันหรือเทศกาลที่พระเยซูมาประสูติ ก็เรียกเป็นชื่อ
ไทย ๆ ว่า วันหรือเทศกาล “คริสตสมภพ” แต่ที่คุ้น ๆ หูกัน
หน่อย ก็คือ “คริสตมาส” คำนี้อาจจะตีความได้ 2 แบบ

1. แบบไทย ๆ ก็พูดว่า “คริสตมาส” หมายถึง ช่วงเวลาที่พระคริสต์มา
บังเกิด! เพราะมาจากคำว่า ... “คริสต์ + มาส (เดือน)”

2. แต่ถ้าตีความแบบสากลหน่อย ก็ต้องบอกว่า “คริสตมาส” มาจากคำ
ว่า “CHRISTMAS” หมายถึง “พิธีระลึกถึงการที่พระคริสต์เสด็จมาประสูติ”

เพราะคำว่า “มาส” (mas) นี้มาจากคำว่า “Mass” (แมส หรือ มิซซา) ซึ่ง
หมายถึง “พิธีเฉลิมฉลองเพื่อขอบคุณพระเจ้า” ดังนั้น “Christmas” จึงมีความ
หมายว่า “การเฉลิมฉลองเพื่อขอบคุณพระเจ้า สำหรับการที่พระเยซูคริสต์ลงมา
บังเกิดเป็นมนุษย์ (เพื่อช่วยมนุษย์ให้รอด)” นั่นคือ “พระบุตรพระเจ้าผู้สูงสุดได้ลง
มาบังเกิดเป็นบุตรของมนุษย์ผู้ต่ำต้อย เพื่อให้บุตรของมนุษย์ผู้ต่ำต้อยอย่างเรา
ได้กลับกลายเป็นบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด

พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้าได้ทรงเข้ามาในโลก โดยใช้นามว่า “เยซู”
ซึ่งแปลว่า “ผู้ช่วยให้รอด” ตำแหน่งของพระองค์ คือ “คริสต์” ซึ่งแปลว่า “ผู้ที่ได้
รับการเจิมแต่งตั้ง” ด้วยเหตุนี้ เมื่อเรียกพระนามของพระบุตรของพระเจ้าเต็มก็จะ
เรียกว่า “พระเยซูคริสต์”

อธิษฐานเพื่อ ผู้ที่ยังไม่ได้ต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิต

เทศกาลเตรียมรับเสด็จ

อาทิตยที่ 1 จุดเทียนสีน้ำเงิน “เทียนแห่งคำพยากรณ์”

เพื่อรำลึกถึงคำพยากรณ์ เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอด พระเมสสิยาห์ แต่ผู้พยากรณ์มิได้กำหนดวันเวลาให้ทราบ เพียงแต่พยากรณ์ว่าจะมีพระผู้ช่วยมาบังเกิด

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สดุดี 122	สดุดี 80:1-7	สดุดี 25: 1-10
อิสยาห์ 7:10-17	อิสยาห์ 9:6-7	เยเรมีย์ 33:14-15
โรม 13:11-14	1 โครินธ์ 1:3-9	1 เธสะโลนิกา 5:1-6
มัทธิว 24:36-44	มาระโก 13:32-37	ลูกา 21:25-36

อาทิตยที่ 2 จุดเทียนสีเหลือง “เทียนแห่งทศสวรรค์”

เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับมารีย์ ซึ่งทูตของพระเจ้ามาบอกแก่มารีย์ว่า เธอจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายให้ตั้งชื่อ เยชู ในตอนแรกเธอตกใจมากกว่าจะเป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อทูตของพระเจ้าบอกว่า ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งพระเจ้ากระทำไม่ได้ ในที่สุดก็ยอมจำนนและทูลทูตนั้นว่า ดูเถิดข้าพเจ้าเป็นทาสีของพระเป็นเจ้า ข้าพเจ้าพร้อมที่จะเป็นไปตามคำของท่าน

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สดุดี 72:1-19	สดุดี 85	สดุดี 126
อิสยาห์ 11:1-10	อิสยาห์ 40:1-5, 9-11	อิสยาห์ 9:2, 6-7
โรม 15:4-9	2 เปโตร 3:8-14	ฟิลิปปี 1:3-11
ลูกา 1:26-38	มาระโก 1:1-8	ลูกา 3:1-6

อาทิตยที่ 3 จุดเทียนสีเขียว “เทียนแห่งผู้เลี้ยงแกะ”

เพื่อรำลึกถึงบรรดาผู้เลี้ยงแกะ ที่เฝ้าฝูงแกะในเวลากลางคืน ซึ่งทูตของพระเจ้ามาแจ้งข่าวดีแก่เขา และได้ตามไปดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น ครั้นเขาได้เห็นแล้วเขาจึงเล่าเรื่องซึ่งเขาได้ยินถึงพระกุมารนั้น และคนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจ (ลูกา 2:8-20)

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สุทธิตี 146	อิสยาห์ 61:1-4, 8-11	อิสยาห์ 12:2-6
อิสยาห์ 35:1-6, 10	ลูกา 1:48-55	เศฟันยาห์ 3:14-18
ยาโคบ 5:7-10	1 เธสะโลนิกา 5:16-24	ฟิลิปปี 4:4-9
มัทธิว 11:2-11	ยอห์น 1:6-8, 19-36	ลูกา 3:10-18

อาทิตยที่ 4 จุดเทียนสีแดง “เทียนแห่งเบเรเลเฮม”

เพื่อรำลึกถึงคำกล่าวของทูตสวรรค์ที่ว่า “ในวันนี้พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่านทั้งหลาย คือ พระคริสต์เจ้ามาบังเกิดที่เมืองดาวิด ท่านจะได้พบพระกุมารนั้นพันผ้าอ้อมนอนในรางหญ้า”

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สุทธิตี 24	สดุดี 69:1-4, 14-18	สดุดี 80:1-7
อิสยาห์ 7:10-15	2 ซามูเอล 7:8-16	มีคาห์ 5:1-4
โรม 1:1-7	โรม 16:25-27	ฮีบรู 10:5-10
ลูกา 2:8-20	ลูกา 1:26-38	ลูกา 1:39-47

อาทิตยที่ 5 จุดเทียนสีขาว เทศกาลคริสตสมภพ

วันที่ 25 ธันวาคม วันพระคริสตสมภพ (คริสตมาส) จุดเทียนสีขาว พร้อมกับเทียนเล่มที่ 1-4 และเปลี่ยนผ้าปูโต๊ะเป็นสีขาว นับจากวันพระคริสตสมภพจนถึงวันที่ 5 มกราคม

ข้อพระคัมภีร์สำหรับอ่านเพิ่มเติม

สุทธิตี 96	สดุดี 98	สดุดี 97
อิสยาห์ 9:2, 6-7	อิสยาห์ 62:6-12	อิสยาห์ 52:6-10
ทิตัส 2:11-15	โคโลสี 1:15-20	เอเฟซัส 1:3-10
ลูกา 2:1-14	มัทธิว 1:18-25	ยอห์น 1:1-14

ประวัติวันคริสต์มาส

คริสต์มาส หรือ วันสมโภชพระคริสตสมภพ (อังกฤษ: Feast of the Nativity) จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีเพื่อเฉลิมฉลองการประสูติของพระเยซู เป็นวันหยุดทางศาสนาและวัฒนธรรม ประชากรหลายพันล้านคนทั่วโลกจัดการเฉลิมฉลองในวันที่ 25 ธันวาคม วันดังกล่าวเน้นพิธีกรรมของคริสต์ศาสนิกชนเป็นสำคัญ วันคริสต์มาสเป็นวันปิดเทศกาลเตรียมการรับเสด็จ (Advent) และวันเริ่มต้นเทศกาลพระคริสตสมภพ (Christmastide) สิบสองวัน คริสต์มาสเป็นวันหยุดราชการในหลายประเทศทั่วโลก และมีผู้ที่ไม่ใช่คริสต์ศาสนิกชนหันมาเฉลิมฉลองกันมากขึ้น และเป็นส่วนสำคัญในคริสต์มาสและฤดูวันหยุด

วันที่พระเยซูประสูติจริง ๆ นั้นไม่ทราบแน่ชัด แต่นักประวัติศาสตร์สมัยใหม่คะเนไว้ว่าราว 2 ปีก่อน ค.ศ. และ ค.ศ. 7 ในช่วงต้นถึงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 4 ศาสนาคริสต์ตะวันตกกำหนดวันคริสต์มาสตรงกับวันที่ 25 ธันวาคม ซึ่งต่อมาศาสนาคริสต์ตะวันออกได้รับวันดังกล่าวไปด้วย มีทฤษฎีอธิบายว่า เหตุผลที่เลือกวันที่ 25 ธันวาคม เป็นวันเฉลิมฉลองคริสตสมภพนั้นเพราะเป็นเวลาเก้าเดือนพอดีหลังคริสต์ศาสนิกชนสมัยแรกเฉลิมฉลองวันแม่พระรับสาร หรือตรงกับวันหม้ายของโรมันหรือเทศกาลฤดูหนาวเพเกินโบราณเพื่อยุติการเฉลิมฉลองเหล่านี้และแทนที่ด้วยการฉลองของคริสต์ศาสนิกชน

วันการเฉลิมฉลองในศาสนาคริสต์ตะวันออกแต่เดิม คือ วันที่ 6 มกราคม โดยเชื่อมโยงกับวันสมโภชพระคริสต์แสดงองค์ ในปัจจุบัน วันดังกล่าวยังเป็นวันเฉลิมฉลองสำหรับคริสตจักรอาร์มีเนียอโศตลิกและในประเทศอาร์มีเนียซึ่งเป็นวันหยุดราชการ จนถึง ค.ศ. 2011 ระหว่างปฏิทินเกรโกเรียนสมัยใหม่และปฏิทินจูเลียนที่เก่ากว่า มีวันคลาดเคลื่อนกันอยู่ 13 วัน ผู้ที่ยังใช้ปฏิทินจูเลียนหรือเทียบเท่าต่อไปจึงเฉลิมฉลองวันที่ 25 ธันวาคมและ 6 มกราคมที่ประชากรโลกส่วนใหญ่เฉลิมฉลอง ในวันที่ 7 มกราคมและ 19 มกราคมแทน ด้วยเหตุนี้ เอธิโอเปีย รัสเซีย ยูเครน มาเซโดเนียและมอลโดวาจึงเฉลิม

ฉลองคริสต์มาส ทั้งที่เป็นวันสมโภชของคริสต์ศาสนิกชนและที่เป็นวันหยุดราชการ ตามในปฏิทินเกรโกเรียนคือ วันที่ 7 มกราคม

ประเพณีการเฉลิมฉลองอันเป็นที่นิยมที่เหมือนกันในหลายประเทศมีการผสมผสานแนวคิดและกำเนิดก่อนศาสนาคริสต์ สมัยศาสนาคริสต์ และฆราวาส ประเพณีสมัยใหม่ที่ได้รับค่านิยมในวันดังกล่าวมีการให้ของขวัญ เพลงคริสต์มาสและเพลงเทศกาล การแลกเปลี่ยนการ์ดคริสต์มาส การตกแต่งโบสถ์ มื้อพิเศษ และการจัดแสดงการประดับตกแต่งหลายอย่าง รวมทั้งต้นคริสต์มาส แสงไฟ ฉากการประสูติของพระเยซู มาลย์ พวงหรีด มิสเซิลโทและฮอลลี นอกเหนือจากนั้น บุคคลที่เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดและแทนกันได้บ่อยครั้งหลายคน เช่น ซานตาคลอส ฟาเธอร์คริสต์มาส นักบุญนิโคลัส และคริสต์คินด์ เกี่ยวข้องกับการให้ของขวัญแก่เด็กในเทศกาลคริสต์มาส และต่างมีประเพณีและตำนานเป็นของตนเอง เพราะการให้ของขวัญและอีกหลายส่วนของเทศกาลคริสต์มาสเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มสูงขึ้นทั้งในบรรดาคริสต์ศาสนิกชนและผู้ที่ไม่ใช่ วันคริสต์มาสจึงเป็นเหตุสำคัญและช่วงลดราคาหลักสำหรับผู้ค้าปลีกและธุรกิจ ผลกระทบทางเศรษฐกิจของคริสต์มาสเป็นปัจจัยซึ่งเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมาในหลายภูมิภาคทั่วโลก

คำว่า “Christmas” ในภาษาอังกฤษ เกิดขึ้นเป็นคำประสมหมายถึง “พิธีมิสซาของพระคริสต์” มาจากคำในภาษาอังกฤษสมัยกลาง Christemasse ซึ่งมาจากคำว่า Cristes mæsse ในภาษาอังกฤษโบราณอีกทอดหนึ่ง คำนี้พบครั้งแรกในเอกสารที่บันทึกใน ค.ศ. 1038 คำว่า Crist (แสดงความเป็นเจ้าของ Cristes) มาจากภาษากรีก Christos ซึ่งเป็นคำแปลของ Masiah (เมสสิยาห์) ในภาษาฮีบรู และ “mæsse” มาจากภาษาละติน missa คือ การเฉลิมฉลองศีลมหาสนิท รูปแบบ “Christenmas” ยังพบใช้ในอดีตเช่นกัน แต่ปัจจุบันถูกมองว่าโบราณและเฉพาะถิ่น คำดังกล่าวมาจากภาษาอังกฤษยุคกลางว่า Cristenmasse อันมีความหมายตามอักษรว่า “มิสซาคริสต์เตียน” “Xmas” เป็นการย่อคำว่า คริสต์มาส ส่วนใหญ่พบในสื่อตีพิมพ์ มาจากอักษรตัวแรก x ในคำว่า Khristos ภาษากรีก ซึ่งหมายถึง “คริสต์” แม้รูปแบบการเขียนหลายแห่งไม่

สนับสนุนการใช้ การใช้นี้มีแบบอย่างในภาษาอังกฤษยุคกลาง Xpes masse

นอกเหนือไปจาก “คริสต์มาส” แล้ว วันดังกล่าวยังรู้จักกันในชื่ออื่นตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน พวกแองโกล-แซกซันเรียกงานสมโภชกลางฤดูหนาว (midwinter) หรือที่พบน้อยกว่า Natiuiteð จากภาษาละติน *nativitas* “Nativity” หมายถึง “การเกิด” มาจากภาษาละติน *nativitas* ในภาษาอังกฤษโบราณ Geola (“ตรุษฝรั่ง”, Yule) หมายถึงช่วงเวลาซึ่งสัมพันธ์กับเดือนมกราคมและธันวาคม ภาษาออร์สโบราณที่มาจากกำเนิดเดียวกัน Jól ภายหลังได้ใช้เป็นชื่อของวันหยุดเพเกินสแกนดิเนเวีย ซึ่งผนวกรวมกับคริสต์มาสราว ค.ศ. 1000 “Noel” (หรือ “Nowell”) เข้าสู่ภาษาอังกฤษในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 14 และมาจากภาษาฝรั่งเศสโบราณ *noël* หรือ *naël* คำนี้มาจากภาษาละติน *natalis* (*dies*) หมายถึง “(วัน) แห่งการเกิด”

(ที่มา <http://th.wikipedia.org/wiki/คริสต์มาส>)

Advent Note

[illegible]

คำอธิษฐานของเซนต์ฟรานซิส แห่งอาซีซี

ข้าแต่พระเจ้า

โปรดให้ข้าพระองค์เป็นเครื่องมือแห่งสันติของพระองค์

ที่ใดมีความเกลียดชัง

ให้ข้าพระองค์หว่านความรัก

ที่ใดมีความบาดหมาง

ให้หว่านการยกโทษ

ที่ใดมีความแตกร้าง

ให้หว่านสามัคคีธรรม

ที่ใดมีความสงสัย

ให้หว่านความเชื่อ

ที่ใดมีความว้าวุ่นท้อถอย

ให้หว่านความหวัง

ที่ใดมีความโศกเศร้า

ให้หว่านความยินดี

โอข้าแต่พระอาจารย์

อย่าให้ข้าพระองค์แสวงหาการประเล้าประโลมใจ แต่ประเล้าประโลมใจผู้อื่น

มิใช่แสวงหาความเข้าใจ

แต่พยายามเข้าใจผู้อื่น

มิใช่แสวงหาความรัก

แต่รักเขา

เพราะด้วยการให้

ทำให้ข้าพระองค์ได้รับ

ด้วยการยกโทษ

ข้าพระองค์จึงได้รับการยกโทษ

และในความตายนั้นเอง

ที่ทำให้ข้าพระองค์ได้ชีวิตนิรันดร์

อาเมน.

วิสัยทัศน์และพันธกิจของคริสตจักร

วิสัยทัศน์ (Vision)

“นำคนสู่พระคริสต์ มีชีวิตที่เกิดผล”

พันธกิจ (Mission)

- นำคนสู่พระคริสต์ (มัทธิว 28:19-20)
- ติดตามกับพระเจ้า (ยอห์น 15:4)
- เผยแผ่คำสอน (มัทธิว 26:41)
- เกิดผลพระวิญญาณ (กาลาเทีย 5:22-23)
- รักการอ่านพระคัมภีร์ (มัทธิว 4:4)

จัดทำโดย
คริสตจักรวัฒนา
34 สุขุมวิท 15 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร. 02-252-5648, 02-255-7244 ต่อ 0 โทรสาร 02-255-7243
Email: wattanachurch@gmail.com
www.wattanachurch.org



WATTANA CHURCH

